

Důvody:

Prisvědčiti jest ovšem názoru, projevenému v dovolacím rekursu, že usnesení v odpor vzaté neprávem odůvodněno jest poukazem na § 15 ex. ř.; dle tohoto § 15 a dle vládních motivů, k jeho osnově připojených (str. 154 a 155), jakož i dle prováděcího nařízení ze dne 6. května 1897, č. 153 ř. z., totiž jednak tento § 15 nevztahuje se na exekuce, vedené proti eráru, jednak není, i když jde o povinné dlužníky, uvedené v tomto § 15, přípustno, zamítnouti exekuční návrh proto, poněvadž vymáhající věřitel nepřipojil k němu prohlášení správního úřadu státního dle téhož § 15, nýbrž soud, rozhodující o návrhu exekučním, má buď návrh ten vrátiti k patřičnému doplnění, neb opatřiti si sám potřebné prohlášení státního úřadu, nebo může i povolit exekuci s výhradou oněch částek jmění exekuci podrobeného, jež by snad podle § 15 ex. ř. slušelo vyloučiti. Soud rekursní však přes to právem zamítl návrh exekuční vzhledem na ustanovení dekretu dvorské komory ze dne 21. srpna 1838 č. 291 sb. z. s., jenž podle čl. IX. č. 5 uvoz. zák. k ex. ř. zůstal v platnosti. Dle tohoto zákonného ustanovení nelze vésti proti eráru exekuci k dobytí pohledávky, jež nebyla dosud poukázána k výplatě, v příčině které tedy dosud není jisto, která pokladna provede výplatu, takže tu dosud není žádné k zaplacení povinné pokladny. Toto zákonné ustanovení hájí důležité zájmy státní, na něž sluší zřetel bráti zejména v nynější době, kdy úřední řízení, potřebné k poukazu výplat pohledávek, příslušejících soukromým věřitelům bývalého c. k. eráru proti tomuto, následkem státního převratu ze dne 28. října 1918 doznalo značného průtahu, poněvadž nastala potřeba, by nové státy, vzniklé na území bývalého Rakouska, dohodly se o tom, který z nich má ty které dluhy bývalého c. k. eráru rakouského převzít k zaplacení. Vymáhající věřitel však v návrhu exekučním omezil se na neurčité a nezávažné tvrzení, že pohledávka jeho nebyla zapravena »přes odevzdání řádné kvitance«, aniž tvrdil, že pohledávka jeho byla poukázána k výplatě příslušným úřadem. Tvrzení jeho v dovolacím rekursu, že poukaz byl už vydán, jest jednak nedovolenou novotou, na kterou nelze vzít zřetel, jednak není, jak v dovolacím rekursu správně jest uvedeno, doloženo přílohou rekursu tohoto. Poukaz rakouské ředitelské pokladny ve Vídni ze dne 30. října 1918 uvedený v první větě přílohy té, nemá totiž významu právního, poněvadž stal se po dni 28. října 1918 a nový poukaz příslušného úřadu nebyl podle posledních slov přílohy té dosud vydán. Rekurs dovolací není tudíž důvodný, i nebylo mu vyhověno.

Čís. 137. ✓

Ustanovení §u 39 odst. III. želez. tarifu, díl I., obmezující ručení dráhy za ztrátu zavazadla v nádražní šatně uloženého na 100 K, má moc zákona. Právní povaha příslušného slovního listu.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1919, Rv I 188/19.)

Při příjezdu do stanice T. společnosti Ústecko-Teplické dráhy uložil inženýr A. v nádražní šatně objemný cestovní kufr, mající se svým obsa-

hem cenu přes 5000 K. Na toto zavazadlo obdržel složenku, na jejímž rubu vytištěno pod bodem 6. toto: »Za ztrátu, poškození, úbytek neb opožděné vydání hradí se prokázaná škoda za jedno zavazadlo penízem nejvýše 100 K.« Kufr byl neznámým pachatelem bez zavinění dráhy ze šatny odcizen. Žaloba inženýra A. na dráhu byla, pokud jde o částku přes 100 K, ve všech stolicích zamítnuta, nejvyšším soudem z těchto důvodů:

Dovolání uplatňuje dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s. v tom směru, že odvolací soud neprávem má za to, že ustanovení §u 39 odst. III. želez. tarifu, díl I., má zákonnou platnost. V tomto směru stačí poukázat na správné důvody odvolacího soudu, dle nichž předpis § 39 odst. III. uvedeného tarifu, jímž se ručení dráhy za ztrátu zavazadla v nádražní šatně uschovaného obmezuje na 100 K, jest prováděcím ustanovením — (nikoli odchylkou nebo změnou) — po rozumu § 2 odst. 1 želez. doprav. řádu, vydaného na základě zákona ze dne 27. října 1892 č. 187 ř. z. Ustanovení toto neodporuje také předpisům §§ 961, 964 obč. zák., které nejsou rázu donucovacího a které tedy nepřipouštějí, by ručení za ztrátu věci schované bylo obmezeno na určitou výši, pokud to neodporuje dobrým mravům. Ustanovení § 970 a) obč. zák., dle něhož u hostinských odmítnutí ručení vyhláškou nemá právního účinku, nelze jakožto ustanovení vyjimečného použít na tento případ. Že dle § 35 odst. 2 doprav. ř. při dopravě cestovních zavazadel náhrada za ztrátu může být obmezena na nejvyšší obnos jen při zvláštních poměrech dopravních, jest odůvodněno tím, že dle § 35 odst. 1, § 88 doprav. ř. jest míra ručení za ztrátu při dopravě v doprav. řádu stanovena, takže se může jednat jen o výjimku dle § 2 odst. 2 doprav. ř., kdežto ohledně zavazadel uložených v šatně takového ustanovení o výši náhrady v doprav. řádě není, takže tu jde o ustanovení prováděcí. Nelze tedy mluvit ani o odporu s předpisy doprav. řádu. Pokud žalovaná namítá, že žalobce přijetím složního listu, na němž obmezení závazku ručebního do výše 100 K jest vyznačeno, se tomuto obmezení podvolil, nelze tento názor uznati za správný, neboť o tom, že žalobce s uvedeným obmezením po rozumu § 863 obč. zák. souhlasil, mohlo by se mluvit jen tenkrát, kdyby přijetí složního lístku s uvedenou doložkou nepřipouštělo jiného výkladu. Avšak složní lístek není dle podstaty své listinou o smlouvě, nýbrž pouze papírem legitimačním, jehož účelem jest pouze, žalované poskytnouti ulehčení, že může bez zkoumání osobní totožnosti složitele věc vydati tomu, kdo list předloží. Naproti tomu není tento list určen k tomu, by do něho byla pojmuta ustanovení o obsahu smlouvy schovací, a nelze tedy dle zvyklosti poctivého obchodu — zvláště uvážili-li se spěch, s kterým z pravidla takové ukládání zavazadel se děje — na složiteli požadovati, by všechny na složním lístku vytištěné dodatky četl, a nelze proto usuzovati, že i když tak neučinil, přece dle § 863 z. obč. s těmito dodatky souhlasí. Uvedené ustanovení tarifu je však z důvodů shora vytknutých jakožto řádně vyhlášené nařízení pro žalobce závazné.

Čís. 138.

Opomenul-li ředitel horního závodu zjednat si spolehlivou vědomost o postačitelnosti bezpečnostních opatření v závodě, jest práv z úrazu,